

Konsulatu Generalnego obejmuje terytorjum U. S. R. R. z wyjątkiem okręgu Konsulatu w Kijowie.

Kijów. Ul. Liebchneka 1. Okręg białocerkiewski, berdyczowski, chersoński, czerkaski, czernihowski, humański, kamieniecki, kijowski, konotopski, korosteński, nikolajewski, mohylowski, nieżyński, nowgorodsiewierski, odeski, płoskirowski, pierwomajski, priłucki, szepietowiecki, tulczyński, winnicki, wołyński, zijnowiejski, oraz terytorjum autonomicznej Mołdawskiej Republiki Rad.

Leningrad, Konsulat. Ul. Nabiereznaja Krasnowo Flota 14. Okręg. gub. czerepowiecki, murmański, leningradzki, nowgorodski i pskowski.

Mińsk. Konsulat Generalny, ul. Sowieckaja 84 Okręg. obejmuje terytorjum B. S. R. R. pow. homelski i rzeczycki.

Tyflis. Konsulat Generalny, ul. Korganowska 24. Okręg obejmuje terytorjum Zakaukaskiej Republiki Rad.

№ 87.

Zmiany w duchowieństwie.

Mianowani:

- 1) Ks. Prob. Fr. Łapiński proboszczem w Rutkach.
- 2) Ks. Prob. T. Ciborowski „ w Małym Płocku.
- 3) Ks. Fr. Kiewlak wikariuszem w Suwałkach.
- 4) Ks. Ign. Tuziński „ w Kolnie.
- 5) Ks. L. Ostalczyk „ w Łomży.
- 6) Ks. St. Żochowski „ w Wysokiem Mazowieckiem.
- 7) Ks. Fr. Guzewicz „ w Łapach.
- 8) Ks. R. Bargielski „ w Puchałach.
- 9) Ks. Jub. A. Gołaszewski przechodzi na emeryturę.
- 10) Ks. Winc. Krajewski i Ks. Wal. Szubzda wyjeżdżają na studia do Warszawy.

ROZPORZĄDZENIA URZĘDOWE

ŁOMŻYŃSKIEJ KURJI DIECEZJALNEJ.

№ 11.

Łomża, dnia 1 listopada 1933 r.

Rocznik VII.

T R E Ś Ć:

88. List pasterski do Stow. Mł. Pol.	95. „Maria Mater gratiae”.
89. Aprobata.	96. Opłata pocztowa przesyłek listowych.
90. Niesienie pomocy ubogim.	97. Kasy Chorych.
91. Papieska Komisja do autentycznego tłumaczenia kanon. kodeksu.	98. Dekret odłączenia miejscowości Kojła od parafji w Witajnach i przyłączenie do parafji w Smolnikach.
92. Papieska Komisja Biblijna—o fałszywej interpretacji dwu tekstów biblijnych.	99. Uroczystość narodowa w dniu 11 listopada.
93. Wyjaśnienie św. Penitencjarji w sprawie nawiedzenia kościoła lub kaplicy oraz modlitw w intencji Ojca św. dla uzyskania odpustów.	100. Rekolekcje w domu rekolekcyjnym OO. Jezuitów w Dziedzicach.
94. Odpust za odmawianie modlitewki	

№ 88.

List pasterski do Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej.

KOCHANA MŁODZIEŻY.

Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej, działające już od kilkunastu lat we wszystkich diecezjach Polski, przyniosły bardzo poważne owoce. Młodzież męska i żeńska do nich zapisana wyrabia się wszechstronnie na ludzi zacnych, ćwiczy się w życiu religijnem i w obowiązkach społecznych. Widzi to ona sama, widzą to atoli także rodzice i całe społeczeństwo, które też z tego powodu otacza te organizacje coraz większem uznaniem i zyczliwością.

O młodzież naszą zabiegają różni ludzie i różne zespoły, nęcą ją obietnicami swobody, korzyści materialnych, uprawnień, zabaw itp. O wasze uszy, droga młodzieży, obijają się nieustannie nawoływania do wstępowania do organizacji o tej lub owej nazwie, o tym lub owym celu, o takiej i takiej działalności. Ale i tu ma zastosowanie to słowo Pana Jezusa: Szukajcie naprzód królestwa Bożego i sprawiedliwości jego a reszta przydana wam będzie.

Dla młodzieży, jak wogóle dla wszystkich katolików najważniejszym drogowskazem życia jest wiara katolicka z Chrystusowego Krzyża bijąca i przykazania katolickie. Wszystkie inne sprawy prywatne czy publiczne są godziwe tylko wtenczas, gdy są zgodne z naszą wiarą i chrześcijańską moralnością.

Biblioteka Kurji Łomżyńskiej

I otóż w tym właśnie duchu prowadzą młodzież Stowarzyszenia Młodzieży Pol. Stowarzyszenia te wysuwają na czoło swoich celów gruntowne wyrobienie religijne swoich członków, tak aby ono było podstawą ich całego dalszego życia. Mają one dać Kościołowi pełnowartościowych i odważnych katolików a państwu uczciwych i pracowitych obywateli.

Zapewne niejedyn młodzienc i niejedna panna wstępując do Stowarzyszenia Młodzieży Pol. wyobrażali sobie, że w niem znajdą tylko miłe towarzystwo i na zebraniach przyjemne spędzać będą chwile. Tymczasem przekonali się o tem, że przynależność organizacyjna stawia im poważne żądania, że wymaga od nich nie-naganego zachowania się wszędzie, dalej obowiązkowości, czynnej współpracy, zaparcia się siebie—jednym słowem żmudnej pracy nad zdobyciem sobie cnót religijnych i społecznych. Ale właśnie te wymagania Stowarzyszeń Młodzieży Pol. są dowodem, jak poważnie pojmują swoje zadania i jak dobrze pracują dla dobra Kościoła i społeczeństwa.

Kościół nasz katolicki w pracy swojej religijnej i oświatowej napotyka także w Polsce różne przeszkody i utrudnienia. Nie wszyscy też katolicy spełniają swoje religijne obowiązki, nie wszyscy bronią zasad katolickich, owszem wielu do tych zasad niechętnie lub nawet wrogo się odnosi. Zatem trzeba w starszych i w młodzieży budzić zrozumienie ważności wiary i jej przepisów oraz wzmacniać w nich ducha katolickiego i tak stwarzać obrońców sprawy Bożej, prawdziwe Chrystusowe wojsko, gotowe walczyć nie bronią krwawą, lecz przekonaniem i duchową odwagą, wojsko Chrystusowe mające być religijne, nabożne, karne i czyste. I dlatego organizacje Młodzieży Pol. otrzymały zaszczytne miejsce w tej wszechświatowej, kościelnej, przez ostatnich Papieży do działania powołanej Akcji Katolickiej.

Jednakże Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej służą jeszcze drugiemu celowi. Jest nim rzetelne wychowanie obywatelskie młodzieży. Co do wychowania obywatelskiego, co do jego istoty i sposobów działania, jak rozbieżne są zapatrywania w społeczeństwie. Jedni twierdzą, że obywatelsko wychowywać umieją tylko politycy, bo rzekomo oni zajmują się szczególnie publicznymi sprawami kraju i oni najlepiej wyczuwają jego potrzeby. Tymczasem jesteśmy świadkami tego, że najwięcej rozdziwienia, zamieszania, rozdrażnienia sprządza działalność polityczna. Przeto wychowanie oby-

telskie przez czynniki polityczne prowadzone, grozi wpływami szkodliwymi dla młodzieży.

Są inni, którzy dowodzą, iż uczyć młodzież obowiązków obywatelskich nie potrzeba, bo gdy dorosnie, sama się ich nauczy. Otóż błędzą i tacy, bo wyrobienie poczucia obywatelskości jest rzeczą trudną, narażoną na postronne szkodliwe oddziaływania, i nikt nie stanie się dobrym obywatelem kraju, jeśli od ludzi doświadczonych nie otrzyma jasnych, szczerych i zdrowych pouczeń.

Przeto Stowarzyszenia Młodzieży Pol. za pomocą pouczeń religijnych, historycznych, oświatowych zapoznawają członków z obowiązkami wobec państwa i narodu i wobec współobywateli.

Przypatrując się pracy waszych duszpasterzy i was samych w Stowarzyszeniach Młodzieży Pol. odczuwam zadowolenie z wyników tej pracy. Spostrzegam, że duchowieństwo z coraz większym zrozumieniem, z coraz większą gorliwością i z poczuciem odpowiedzialności wobec Kościoła i narodu przewodniczy wam w tej doniosłej sprawie. Spostrzegam atoli także, że młodzież coraz lepiej rozumie swoją duchową, moralną a nieraz i materialną korzyść, jaką im samym przynosi współpraca w tych organizacjach. Stale postępujący rozwój Stowarzyszeń, coraz jawniejsze wyniki, napływ młodzieży obojga płci, uznanie rodziców i społeczeństwa oto nagroda za wasz wysiłek a równocześnie wyraz błogosławieństwa Bożego, spoczywającego na tem dobrym dziele.

Gdy Stowarzyszenia Młodzieży Pol. święcą dzisiaj doroczną uroczystość swego Patrona, św. Stanisława Kostki, gdy mu dziękować będą w modlitwach i na uroczystej akademii za jego opiekę, łączę się z wami i ja, wasz arcybiskup w podziękowanie i w prośbie, aby za jego przemożnym wstawianiem nasze Stowarzyszenia Młodzieży Pol. ogarnęły jaknajliczniejszą młodzież, aby przez nią podnosiły coraz wyżej poziom religijny w parafjach i aby z niej dawały naszej Ojczyźnie oddanych jej i gotowych do poświęceń obywateli.

Błogosławię waszym Pasterzom, wam, droga młodzieży, i waszym rodzicom.

Łomża, d. 21 paźd. 1933 r.

† Stanisław Bp.

Powyższy list WW. KsKs. Proboszczowie odczytają z ambon w niedzielę d. 19 listopada.

№ 89.

Aprobata.

Aprobata do słuchania spowiedzi niniejszem przedłużam wszystkim księżom diecezji łomżyńskiej aż do 31 grudnia 1934 r. w tym samym zakresie uprawnień, w jakim dotychczas je posiadali. Książeczki aprobacyjne można przy sposobności przedłożyć w Kurji Diecezjalnej do odpowiedniego zanotowania.
Łomża, 23/X. 1933 r.

† Stanisław Bp.

№ 90.

Niesienie pomocy ubogim.

Zbliża się zima a z nią zwiększy się niedostatek w tych rodzinach, do których zajrzało bezrobocie i ubóstwo. Przeto przypominam swoją odezwę z roku ubiegłego (patrz Rozporz. Kurji Łomż. z d. 1 sierpnia 1932 str. 157).

Mimo szerzenia się zubożenia, ogarniającego nawet już koła włościan i rzemieślników, nie pozwalajmy na usypianie dobroczynności chrześcijańskiej, która wypływa z wielkiego przykazania Bóże miłości Boga i bliźniego i która nawet w najcięższych warunkach może być spełniona.

Ufam tylokrotnie już stwierdzonemu duchowi ofiarności duchowieństwa, stowarzyszeń dobroczynnych, parafjalnej Akcji Katol. i innych organizacji parafj., zwłaszcza Stowarzyszeń Młodzieży Pol., że pośpieszą z pomocą osobistą i materjalną ubogim, zdanym na miłosierdzie bliźnich.

Niech się wznowi w każdej parafji ta dobroczynna akcja, która w ostatnich dwóch latach tak piękne przyniosła owoce.
Łomża, 19/X 1933.

† Stanisław Bp.

№ 91.

Papieska Komisja Do Autentycznego Tłumaczenia Kanonów Kodeksu.**Wyjaśnienie wątpliwości.**

Księża Kardynałowie, należący do Papieskiej Komisji do Autentycznego Tłumaczenia Kodeksu, polecili odpowiedzieć na przedłożone na plenarnem posiedzeniu wątpliwości w następujący sposób.

I. O autentyczności świętych relikwii.

I. Czy Wikariusz Generalny, w myśl kan. 1283 § 2, powinien mieć specjalne zlecenie Ordynariusza do uznania za autentyczną część św. relikwii, wziętą z całości na autentyczną uznanej.

II. Czy Wikariusz Generalny, na mocy kan. 1285 § 1, może bez specjalnego zlecenia Ordynariusza wystawić nowy dokument autentyczności, albo zaopatrzyć św. relikwie w nowy odcisk pieczęci.

O. Na I. *Twierdząco.*Na II. *Przecząco.***II. O zaskarżaniu małżeństwa.**

I. Czy, zgodnie z kan. 1971 § 1 n. 1, jest uzdolniony do zaskarżania małżeństwa ten małżonek, który uległ groźbie lub przymusowi.

II. Czy, w myśl tegoż kan. 1971 § 1 n. 1, jest uzdolnionym do zaskarżania małżeństwa także ten współmałżonek, który ponosi winę za przyczynę nieważności małżeństwa, lub przeszkody małżeńskiej

III. Czy, gdy zachodzi przyczyna przeszkody godziwa i uczciwa ze strony jednego współmałżonka, jest uzdolniony ten współmałżonek do wnoszenia zaskarżenia małżeństwa zgodnie z kan. 1971 § 1 n. 1.

IV. Czy, na mocy kanonu 1971 § 2, promotor sprawiedliwości ma z urzędu działać w sądzie.

Na I. *Twierdząco.*Na II. *Przecząco.*Na III. *Przecząco.*Na IV. *Twierdząco.*

Dano w Rzymie, z Państwa Watykańskiego, d. 1 lip. 1933 r.

(—) P. KARD. GASPARRI. Prezes.

(—) I. BRUNO. Sekretarz.

№ 92.

Papieska Komisja Biblijna**O fałszywej interpretacji dwu tekstów biblijnych.**

Papieska Komisja Biblijna na przedłożone następujące wątpliwości taką dała odpowiedź:

I. Czy może katolik, zważywszy przedewszystkiem na autentyczną interpelację Ksiąząt Apostołów (Dzieje II. 24-33, XIII, 35-37) tak wyklądać słowa psalmu XV, 10-11: „Non derelinques animam meam in inferno, nec dabis sanctum tuum videre corruptionem. *Notas mihi fecisti vias vitae*”, jakoby autor święty nie mówił tu o Zmartwychwstaniu Chrystusa?

Odpowiedź — *Przecząco.*

II. Czy można twierdzić, że słowa P. Jezusa, które czytamy u św. Mateusza, XVI, 26: „quid prodest homini, si mundum universum lucretur, animae vero suae detrimentum patiatur? Aut quam dabit homo commutationem pro anima sua?” jak również i te słowa, które czytamy u św. Łukasza IX, 25: „Quid enim proficit homo, si lucretur universum mundum se autem ipsum perdat et detrimentum sui faciat?” nie mają na względzie, w sensie literalnym, zbawienia wiecznego duszy, lecz tylko życie doczesne człowieka, bez względu na brzmienie samych słów i ich kontekst, jako też powszechne jednomyślnie tłumaczenie katolickie.

Odpowiedź: *Przecząco.*

Dnia 1 lipca 1933 r. Ojciec św. Pius XI na audjencji, udzielonej Konsultorowi Sekretarzowi Komisji, odpowiedzi powyższe za-
twierdził i polecił ogłosić.

(—) JAN BAPTYSTA TREY G. S. SP.

Konsultor sekretarz.

№ 94.

Wyjaśnienie św. Penitencjarji w sprawie nawiedzenia kościoła, lub kaplicy oraz modlitw w intencji Ojca św. dla uzyskania odpustów.

Często podnoszone bywają wątpliwości, jak należy rozumieć przepis nawiedzenia kościoła lub kaplicy (publicznej, względnie półpublicznej) i modlitw na intencję Ojca św. jako warunków do uzyskania odpustów. Św. Penitencjarja z polecenia Ojca św. autorytatywnie wyjaśnia, że 1) przez „odwiedzenie kościoła lub kaplicy” należy rozumieć udanie się tam w intencji, choćby ogólnej, złożenia hołdu Panu Bogu i odmówienia tam przepisanych w każdym poszczególnym wypadku dla uzyskania odpustu modlitw, lub, gdy te

nie są wskazane, pomodlenia się ustnie lub nawet myślnie według własnego uznania i pobożności.

2) „pomodlić się w intencji Ojca św.” to znaczy, obok innych każdorazowo przepisanych warunków, odmówić w tej intencji choćby raz jeden Ojciec nasz, Zdrowaś Marja i Chwała Ojcu... lub inną jakkolwiek modlitwę według swego życzenia.

(Acta Sedis Apostolicae vol. XXV pag. 446.).

№ 94.

Odpust za odmawianie modlitewki: „Maria Mater gratiae”.

Ojciec św. Pius XI w dniu 21 lipca b. r. udzielił in perpetuum 300 dni odpustu za każde odmówienie modlitewki: „Maria Mater gratiae...” i raz w miesiącu, w dniu dowolnie obranym, zupełnego odpustu na warunkach zwykłych dla tych, co codziennie przez cały miesiąc modlitwę tę odmawiać będą.

(Acta Sedis Apostolicae vol. XXV pag. 447.).

№ 95.

Oplata pocztowa przesyłek listowych.

Od 1-go października b. r. weszła w życie nowa ustawa o taryfie pocztowej z dn. 23. 3. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 275) wraz z Rozporządzeniem Ministrów: Poczty i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dn. 22. 7. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 448), wprowadzającą inny sposób nadawania korespondencji pocztowej przez duchowieństwo w zakresie urzędowej korespondencji, niż to miało dotąd miejsce.

Wedle nowych przepisów pocztowych nadawanie korespondencji pocztowej przez duchowieństwo winno się odbywać podług następujących zasad.

1. Zasadniczo wszelka nadawana korespondencja pocztowa przez duchowieństwo czy to będzie korespondencja urzędowa czy też prywatna (osobista), czy będzie skierowana do urzędów państwowych lub samorządowych, czy władz kościelnych albo też do osób prywatnych, podlega opłacie normalnej znaczkami pocztowymi według ogólnej taryfy pocztowej.

2. Korespondencja tegoż duchowieństwa czy też władz lub urzędów kościelnych, nadawana do urzędów państwowych lub samorządowych w poręczonym zakresie działania w sprawach załatwianych na ich wezwanie lub w wykonaniu ustawowego obowiązku (będzie to oczywiście odpowiedź na jakieś pismo urzędu państwowego lub samorządowego, żądające odpowiedzi), wolna jest od opłaty pocztowej (§ 2, pkt 1, b), Rozp. Min. P. i T., Skarbu i Spr. Wewn.). Należy atoli wówczas podać nazwisko nadawcy, jego adres oraz umieścić następujący napis: „Na wezwanie urzędowe”. (§ 5, ustęp 2 Rozp. Min. P. i T., Skarbu i Spr. Wewn.). Oczywiście dana korespondencja musi dotyczyć wyłącznie tylko sprawy urzędowej, wynikającej z treści pisma urzędu państwowego lub samorządowego, wymagającego odpowiedzi. W przeciwnym bowiem razie nadający korespondencję, nie odpowiadającą powyższym przepisom, będzie podlegał w następstwie karze pieniężnej w wysokości podwójnej opłaty pocztowej za przesłaną niewłaściwie korespondencję.

3. Urzędy stanu cywilnego i prowadzący księgi metrykalne przy nadawaniu korespondencji swojej, dotyczącej ściśle ich urzędu, do władz państwowych lub samorządowych w poręczonym zakresie działania w sprawach, załatwianych na wezwanie tych władz lub na skutek wykonania ustawowego obowiązku, jak np. przesyłanie stałych wykazów do Głównego Urzędu Statystycznego, do starostwa, do urzędów skarbowych, do urzędów gminnych i t. p., bądź na wezwanie tychże władz państwowych lub samorządowych (będzie to korespondencja jako odpowiedź na pismo tych urzędów) nie opłacają normalnej opłaty pocztowej, lecz wysyłają ją za osobnymi znaczkami pocztowymi. Po znaczki te, w ilości odpowiadającej potrzebie, należy się zwrócić do właściwego starostwa miejsca zamieszkania danego urzędu stanu cywilnego (okólnik Ministra Spraw Wewn. z dn. 14/7. 1933 Nr. GB. 48/ 19-8 Dz. U. Min. Spr. Wewn. Nr. 12, str. 352/48).

Przy nadawaniu tego rodzaju korespondencji należy podać na stronie zewnętrznej nazwisko nadawcy, jego adres oraz umieścić następujący napis: „Sprawa urzędowa, dotycząca aktów stanu cywilnego”.

Sposób powyższy nadawania korespondencji wskazany w niniejszym punkcie odnosi się do nadawania korespondencji tylko w sprawie aktów stanu cywilnego i tylko do urzędów państwowych i samorządowych. Nie można z tego sposobu nadawania korespondencji korzystać ani do władz kościelnych ani też do osób prywatnych, choćby to dotyczyło spraw aktów stanu cywilnego.

№ 96.

Kasy Chorych.

Z dniem 1 stycznia 1934 r. wchodzi w życie nowa ustawa o składkach kościelnych. Ustawa ta przewiduje fundusze kościelne między innymi i na pokrycie świadczeń społecznych za służbę kościelną w Kasach Chorych. Wykonanie jej jednak prawdopodobnie ulegnie zwłoce, ponieważ nie ukazały się jeszcze przepisy wykonawcze do tej ustawy. Ciężary jednak zobowiązań kościelnych będą domagały się wcześniejszego uregulowania. Do regulowania świadczeń nie cierpiących zwłoki należą należności Kasie Chorych za służbę kościelną. Zanim jednak wejdzie w życie wyżej wymieniona ustawa, pozwalająca Duchowieństwu zebranie odpowiednich funduszy na pokrycie wydatków kościelnych, należy już obecnie przystąpić do spłacania zaległych składek ubezpieczeniowych w Kasach Chorych za służbę kościelną. Wobec wydania ostatnio wyroków w Sądzie Najwyższym niepomyślnych dla Duchowieństwa Proboszczowie mogą być narażeni na wielkie przykrości. Na niektóre parafje przypadają dość wysokie sumy, WW. KsKs. Proboszczowie zechcą wejść już obecnie w porozumienie z odnośnymi Kasami Chorych co do sposobu rozłożenia na raty spłaty zaległych opłat.

№ 97.

Dekret odłączenia miejscowości Kolja od parafji w Wizajnach i przyłączenia do parafji w Smolnikach

STANISŁAW KOSTKA ŁUKOMSKI

ZE ZMIŁOWANIA BOŻEGO I STOLICY APOSTOLSKIEJ ŁASKI

BISKUP ŁOMŻYŃSKI

Dr. Fil.

Miejscowość Kolja, położona w pobliżu parafji Smolniki, należała dotąd do parafji w Wizajnach, chociaż odległość do kościoła parafialnego była znacznie większa niż do Smolnik.

Wysłuchawszy wiec w myśl kanonu 1428 Kodeksu Prawa Kanonicznego interesowanych oraz Kapitułę Katedralną i uznawszy słusność podanego powodu zarządzam z dniem 1 listopada 1933 r. odłączenie wsi Kolja od parafji Wizajńskiej a przyłączenie jej do parafji w Smolnikach.

Łomża, dnia 24 października 1933 r.

† Stanisław Bp.

№ 98.

Uroczystość narodowa w dniu 11 listopada

W dniu 11 listopada jako w piętnastą rocznicę wskrzeszenia Polski WW. Ks. Ks. Proboszczowie zechcą odprawić w czasie dla ludności i szkół dogodnym nabożeństwo dziękczynne.

№ 99.

Rekolekcje w domu rekolekcyjnym OO. Jezuitów w Dziedzicach.

W Domu Rekolekcyjnym OO. Jezuitów w Dziedzicach na Śląsku odbędą się dalsze serje rekolekcyj w następujących terminach: Serja VIII. od 6—19 listopada; Serja IX od 20—24 listopada; Serja X. o 11—15 grudnia. Pierwszy dzień oznacza początek o godz. 19-ej; ostatni zakończenie o godz. 7-mej rano. Piękny i obszerny park do dyspozycji uczestników rekolekcyj. W drodze powrotnej otrzymują rekolektanci 50% zniżkę kolejową. Bardzo uprasza się o wczesne zgłoszenia, które przyjmują OO. Jezuiti, Dziedzice, Śląsk, Telefon: Dziedzice nr. 67.

№ 100

Zmiany w duchowieństwie

Mianowani:

1. Ks. J. Nowosadko — proboszczem w Adamowiczach.
2. Ks. Wł. Mąkowski — administratorem w Podżylinach.
3. Ks. J. Bronowicz — proboszczem w Grabowie.
4. Ks. J. Kapel „ w Niedźwiadnej.

5. Ks. M. Bieńkowski „ w Smolnikach.
6. Ks. M. Lis „ w Lubotyniu.
7. Ks. M. Makowski — administratorem w Turośli.
8. Ks. St. Cudnik „ w Lemanie.
9. Ks. A. Gliński — wikariuszem w Grajewie.
10. Ks. Kan. Lenkowski i Ks. Prob. A. Witkowski przechodzą na emeryturę.
11. Ks. Jub. A. Gołaszewski zmarł dnia 29 września b. r. w Rutkach. R. i. p.

